

Sygn. akt: I C 753/20

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 kwietnia 2022 r.

Sąd Rejonowy w Toruniu I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodnicząca:	Asesor sądowy Agnieszka Szufarska
Protokolant:	stażysta Dorota Szalkowska

po rozpoznaniu w dniu 24 marca 2022 r. w Toruniu

sprawy z powództwa J. B.

przeciwko M. G.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego M. G. na rzecz powódki J. B. 27 799,20 zł (dwadzieścia siedem tysięcy siedemset dziewięćdziesiąt dziewięć złotych dwadzieścia groszy) z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 20 maja 2020 roku do dnia zapłaty;

II. oddala powództwo w pozostałej części;

III. zasądza od pozwanego na rzecz powódki 9 034,76 zł (dziewięć tysięcy trzydzieści cztery złote siedemdziesiąt sześć groszy) z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia uprawomocnienia się wyroku do dnia zapłaty tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt: I C 753/20

UZASADNIENIE

Pozwem z 28 maja 2020 r. J. B. domagała się zasądzenia od M. G. 29 095, 20 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od 20 maja 2020 r. do dnia zapłaty oraz zwrotu kosztów procesu.

W uzasadnieniu pozwu twierdziła m. in., że wywodzi swoje roszczenie z umowy z 17 października 2019 r. dostarczenia i montażu stolarki drzewianej. Przedmiotem umowy było łącznie 8 zestawów stolarki. Montaż rozpoczęto 12 lutego 2020 r. Umowa nie została należycie wykonana. 14 lutego 2020 r. powódka zgłosiła reklamację. W następnych dniach ujawniono i zgłoszono telefonicznie dalsze wady. W dniu 27 marca 2020 r. ekipa montażystów podjęła się naprawy i uzupełnienia stolarki. W dniu 31 marca 2020 r. powódka ponownie zgłosiła reklamację. Złożyła oświadczenie o odstąpieniu od umowy i zażądała zwrotu wpłaconej do tej pory kwoty 27 799, 20 zł. Zleciła ekspertyzę rzeczoznawcy, który potwierdził istnienie wad. W dniu 30 kwietnia 2020 r. pełnomocnik powódki złożył oświadczenie o odstąpieniu od umowy, wskazując jako jego podstawę wady ujawnione w ekspertyzie. Zażądał zapłaty zadatku w podwójnej wysokości, zwrotu kwoty 648 zł oraz kosztów opinii rzeczoznawcy 1 296 zł w terminie 14 dni. Oświadczenie odebrano w dniu 4 maja 2020 r., termin do wykonania żądania upłynął bezskutecznie dnia 19 maja 2020 r. Umowa została

wykonana nienależycie, co uzasadniało odstąpienie od umowy z powodu wad istotnych i żądanie zwrotu zadatku oraz kosztów opinii. Do umowy o dzieło stosuje się odpowiednio przepisy o rękojmi przy sprzedaży – art. 560 k.c. i art. 638 k.c. Oczekiwaniem powódki było uzyskanie prawidłowo zaprojektowanych i zamontowanych zestawów stolarki, odpowiednich zarówno pod względem jakościowo-estetycznym jak i użytkowym, w jej domu. Tymczasem, powódka otrzymała stolarkę o drastycznie obniżonej estetyce, nieprawidłowo, zamontowaną, uszkodzoną. Na żadaną kwotę składała się nominalna kwota uiszczanego zadatku 27 151,20 zł, 648 zł uiszczone tytułem zmiany projektu, 1 296 zł tytułem zwrotu kosztów opinii rzeczoznawcy.

Wydano upominawczy nakaz zapłaty.

Pozwany zaskarżył nakaz zapłaty w całości i wniósł o oddalenie powództwa. Zaprzeczył, aby nienależycie wykonał zobowiązanie, wykonane dzieło posiadało wady istotne, ziściły się podstawy do odstąpienia od umowy. Powódka mogłaby ewentualnie dochodzić obniżenia wynagrodzenia. Powołał się na siłę wyższą, która uniemożliwiła wykonanie zobowiązania przez pozwanego. Podniósł brak podstaw do zwrotu kosztów opinii prywatnej. Zauważył, że nie został przedstawiony dowód, że istniała wada fizyczna wykonanej rzeczy w rozumieniu art. 556[2] k.c.

W toku procesu strony podtrzymały swoje stanowiska, co znalazło swój wyraz w złożonych pismach przygotowawczych.

Pełnomocnik powódki twierdził m. in., że 12 lutego 2020 r. personel powoda przystąpił do montażu. Montaż ten został częściowo niewykonany (brak 1 szt. drzwi), zaś w pozostałej części wykonany nienależycie (wadliwie). Pierwszą reklamację powódka złożyła 14 lutego 2020 r., załączając dokumentację fotograficzną. W dniu 27 marca 2020 r. personel powoda przystąpił do usuwania zgłoszonych wad oraz wstawił brakujące drzwi. Wady nie zostały przez personel usunięte. 31 marca 2020 r. powódka złożyła 2 reklamację oraz oświadczenie o odstąpieniu od umowy. Pozwany oświadczył, iż wad nie usunie. Po uzyskaniu opinii rzeczoznawcy, pełnomocnik powódki ponownie złożył oświadczenie o odstąpieniu od umowy. Jako podstawę prawną zgłoszonego roszczenia podał art. 560 § 1 k.c. w zw. z art. 638 § 1 k.c. i art. 494 § 1 k.c. Za podstawę prawną żądania zwrotu kosztów prywatnej ekspertyzy podał art. 471 k.c. w zw. z 361 k.c. i art. 494 § 1 k.c. Podkreślił, iż powódka twierdzi, że zobowiązanie zostało wykonane wadliwie, przy czym ujawnione wady mają charakter istotny. Wystąpienie poszczególnych wad, uprawniało powódkę do odstąpienia od umowy na podstawie art. 560 k.c. Wcześniej zgłoszono wady, z żądaniem ich usunięcia. 27 marca 2020 r. podjęto próbę usunięcia wad. Naprawa z 27 marca 2020 r. nie doprowadziła jednak do usunięcia wad. Odnosnie siły wyższej, podkreślił, że ogłoszenie stanu zagrożenia epidemicznego i związane z tym konkretne ograniczenia nie uniemożliwiły pozwanemu wykonywanie jego zobowiązań.

Sąd Rejonowy ustalił co następuje:

17 października 2019 r. J. B. (jako zamawiająca) oraz M. G. (jako wykonawca) zawarli umowę, której przedmiotem było dostarczenie i montaż stolarki drzwiowej wyszczególnionej w załączniku do umowy.

Zgodnie z § 2 ust. 1 umowy: wynagrodzenie ustalono na kwotę 25 140 zł oraz koszt montażu na kwotę 3 990 zł. § 2 ust. 2 stanowił, że wynagrodzenie określone w § 2 pkt 1 obejmuje całość kosztów robót i wydatków niezbędnych do zrealizowania przedmiotu umowy oraz usunięcie ewentualnych wad występujących w tym przedmiocie, w okresie umownej odpowiedzialności gwarancyjnej i rękojmi.

W § 3 ust. 1 wykonawca zobowiązał się zrealizować zamówienie w terminie 12 tygodni liczonych od dnia spełnienia warunków:

- zaakceptowania przez zamawiającego kolorów lakierów, forniry, wszystkich innych materiałów służących produkcji poszczególnych elementów stolarki,
- wpłacenia wykonawcy zadatku,

- pobrania przez wykonawcę ostatecznych wymiarów z miejsca montażu drzwi.

Zgodnie z § 3 ust. 2 wskazano, że za dokonanie realizacji strony rozumieją zamontowanie stolarki w miejscu wskazanym przez zamawiającego: ul. (...), (...)-(...) T..

Zgodnie z § 3 ust. 3 wszystkie zmiany w projekcie rzutujące na zamianę wykonywanych przez wykonawcę elementów wymagać będą aneksu do tej umowy, a zamawiający jest zobowiązany do zapłaty uzgodnionej kwoty na rzecz wykonawcy.

W § 5 ust. 1 umowy strony zamieściły klauzulę, że jeżeli siła wyższa jako zdarzenie, którego strony nie mogły przewidzieć, któremu nie mogły zapobiec, ani któremu nie mogą przeciwdziałać, a które uniemożliwia wykonawcy wykonanie w części lub w całości jego zobowiązań co uniemożliwi wykonanie umowy, to Zamawiający i Wykonawca uzgodnią obustronnie dalszy tok postępowania i termin wznowienia robót.

Jako osobę ze strony wykonawcy wyznaczoną do współpracy z Zamawiającym wyznaczono E. P. tel. (...).

W § 6 umowy strony określiły zasady wynagrodzenia. Zgodnie z ust. 2 Zamawiający wpłaci wykonawcy zadatek na poczet wynagrodzenia w wysokości: 50% pełnego wynagrodzenia tj. 12 570 zł netto w dniu podpisania umowy, oraz 50% kwoty pełnego wynagrodzenia, co stanowi 12 570 zł netto maksymalnie 3 dni przed montażem. Zamawiający zapłaci za montaż w dniu jego realizacji, po wykonaniu montażu 3 990 zł netto.

W § 7 ust. 1 umowy wskazano, że w przypadku ujawnienia wad, zamawiający ma prawo żądania ich usunięcia w określonym terminie, na koszt wykonawcy. Wykonanie przedmiotu umowy o którym mowa w § 1 potwierdzi pisemny protokół. W ust. 3 zastrzeżono, że elementy wykończone fornirem mogą różnić się nieznacznie od próbek, jakie były przygotowane przez wykonawcę dla zamawiającego. Sytuacja taka może mieć miejsce z uwagi na różnorodność materiałów (fornirów) dostarczanych przez ich producentów. W ust. 4 zastrzeżono natomiast, że elementy lakierowane wg wzorników (...)/ (...) mogą różnić się nieznacznie odcieniem od innych elementów pokrytych lakierem o takim samym oznaczeniu lecz wykonanych przez innego producenta.

Zgodnie z § 8 umowy, wykonawca ponosi wobec zamawiającego odpowiedzialność z tytułu rękojmi za wady fizyczne w terminie i na zasadach określonych w KC. Wykonawca zobowiązał się udzielić ponadto zamawiającemu gwarancji jakości na wykonane prace i przedmioty na okres 2 lat liczony od daty wykonania przedmiotu umowy.

W § 9 umowy, strony postanowiły m. in., że zmiana treści umowy może nastąpić jedynie w formie pisemnej pod rygorem nieważności. Dalej strony postanowiły, że wszelkie spory wynikające z realizacji umowy, poddawane będą orzecznictwu sądu cywilnego w siedzibie właściwej dla zamawiającego.

/Dowód: umowa k. 16-18/

M. G. prowadzi działalność gospodarczą pod firmą (...) w zakresie specjalistycznego projektowania.

Wykonawca wystawił potwierdzenie na:

- drzwi wewnętrzne konstrukcji drewnianej, otwierane na zewnątrz 210 cm, wykończenie lakier półmat, górna opaska podwyższona do 20 cm obustronnie cena netto 2 900 zł netto, sztuk 7, wartość netto 20 300 zł,

- zabudowa z 1 szt. drzwi otwieranych rewersyjnie, wykończenie lakier półmat.

/Dowód: potwierdzenie zamówienia k. 19,223 korespondencja mailowa k. 20-21, wydruk z (...) 15/

Warunki wstępne do realizacji, przewidziane w § 3 umowy, zostały spełnione. Współpraca pomiędzy stronami początkowo układała się dobrze. M. G. wykonał pomiary potrzebne do realizacji umowy. Nie miał zastrzeżeń co do równości ścian, tynków. Dom przy ul. (...), w którym stolarka miała być zamontowana, ma około 10 lat. Na podstawie

pomiarów wykonawca wykonał przedmiot umowy. Zamawiający wymienili stolarkę ze względu na jej walory wizualne i byli zapewniani o ekskluzywnym charakterze stolarki.

/Dowód: zeznania świadka K. B. k. 155-162, protokół rozprawy z 1 czerwca 2021 r. k. 218-220 czas nagrania 00:17:04-00:55:53, przesłuchanie stron/

W dniu 17 października 2019 r. M. G. wystawił J. B. fakturę na kwotę 13 575,60 zł tytułem: zadatku na poczet montażu stolarki drzwiowej, płatną w terminie 7 dni. Faktura została zapłacona w dniu 21 października 2019 r.

W dniu 4 listopada 2019 r. J. B. powiadomiła E. P. o zaakceptowanym kolorze lakieru oraz zmianie sposobu łączenia opasek. Zmiana została przyjęta i zaakceptowana przez wykonawcę, który w zamian za powyższą zmianę pobrał dopłatę 600 zł netto.

W dniu 2 lutego 2020 r. M. G. wystawił J. B. fakturę na kwotę 14 223,60 zł brutto tytułem: zadatku na poczet montażu stolarki drzwiowej, płatną w terminie 7 dni. Faktura została zapłacona w dniu 11 lutego 2020 r.

/Dowód: korespondencja mailowa k. 20-21, faktura k. 22-23, potwierdzenia przelewu k. 24-25/

W dniu 12 lutego 2020 r. do domu w T. przy ul. (...) przybyła trzyosobowa ekipa montażowa pod kierownictwem R. K. (1). Przy montażu zamówienia byli obecni J. i K. małż. B.. Odnotowano pomyłki w stolarence drzwi do łazienki górnej, łazienki dolnej, gabinetu. Zlecający zgodzili się na naprawę na miejscu dwóch sztuk drzwi. Jedne drzwi do gabinetu - za krótkie - nie zostały zamontowane. Sztuka miała być wykonana ponownie poprawnie i zamontowana w najbliższym możliwym terminie. Pozostałe komplety stolarki drzwiowej nie zostały wykonane w sposób prawidłowy, zastrzeżenia zostały zgłoszone ekipie oraz E. P. telefonicznie.

W dniu 14 lutego 2020 r. J. B. zgłosiła wyznaczonej do kontaktu osobie: E. P., mailem, reklamację. Wskazała, że jedna sztuka skrzydła w łazience ma dziurę w okolicach klamki, opaski nie są akceptowalne. Zarzucała nieprawidłowy sposób ich umocowania, jak również uszkodzenia mechaniczne: wyszczerbienia, otarcia, dziurki, zmiażdżenia. Wytknęła brak estetyki, plamy kleju, poszarpane boki docinanych płyt, brak regulacji drzwi.

/Dowód: korespondencja mailowa k. 26-48/

Monter R. K. (1) odnotował, że demontaż starych drzwi został wykonany dzień przed montażem nowych, krawędzie ściany się kruszą, a ściany przy otworach drzwiowych nie są równe. Monter T. P. twierdził, że niedoskonałość pasowania opasek wynika z nierówności otworów drzwiowych oraz nierówności ścian, które nie pozwalały na idealne dopasowanie. Nie było możliwe przewidzenie rzeczowej nierówności, gdyż klienci nie wyrazili zgody na demontaż drzwi do pomiaru. Pomiar był wykonany w momencie, kiedy zamontowane były inne drzwi.

/Dowód: zeznania świadka R. K. (2) k. 164-168, zeznania świadka T. P. k. 170-173;/

Po pierwszym montażu ujawniały się następujące wady: odpadły opaski zewnętrzne we wszystkich drzwiach. Klej, na które zostały wklejone, odszedł razem z farbą i gładzią od ścian, a łączenie pióro wpust nie trzymało, gdyż było zupełnie luźne. W łazience górnej drzwi jakby oderwały się razem z ościeżnicą z lewego boku, odeszły od ściany i przesunęły się. Wskutek powyższego skrzydło przy zamykaniu uderzało o futrynę.

W dniu 26 marca 2020 r. ponownie przyjechała ekipa montażowa pod kierownictwem R. K. (1). Przywieźli brakujące skrzydło drzwi do gabinetu. Najpierw ekipa zamontowała ponownie opaski, które odpadły od ścian. Następnie naprawili drzwi w łazience na piętrze, które przesunęło się po montażu i uderzało o futrynę. Wymieniono opaskę górną w łazience na parterze, przy czym uszkodzono ościeżnicę. Podjęli się naprawy zgłoszonych wad lakieru: usuwali akryl, plamy, malowali odpryski, zmiażdżenia. Wskazali zarazem, że pewnych elementów nie sposób naprawić. Efekt naprawy nie był zadowalający, zwłaszcza pod względem wizualnym i estetycznym. Ani jeden komplet drzwi nie został wykonany prawidłowo. Lakier był wytarty w wielu miejscach od prób usuwania akrylu. Wykonana stolarka całkowicie odbiegała od spodziewanego ekskluzywnego charakteru oraz uiszczzonego wynagrodzenia.

/Dowód: korespondencja mailowa k. 49-63, zeznania świadka K. B. k. 155-162, protokół rozprawy z 1 czerwca 2021 r. k. 218-220 czas nagrania 00:17:04-00:55:53/

W dniu 31 marca 2020 r. J. B. wysłała mail na adres przekazany przez M. G., w którym opisała ujawnione wady, niesatysfakcjonujący efekt naprawy z 26 marca 2020 r. i złożyła oświadczenie o odstąpieniu od umowy, domagając się zarazem zwrotu kwoty 27 799, 20 zł. Wskazała, iż oczekuje pisemnej odpowiedzi w ciągu tygodnia. Otrzymała odpowiedź, że rozmowy i wyjazdy do klientów nie są możliwe z uwagi na epidemię.

/Dowód: korespondencja mailowa k. 49-63, zeznania świadka K. B. k. 155-162, protokół rozprawy z 1 czerwca 2021 r. k. 218-220 czas nagrania 00:17:04-00:55:53/

W dniu 14 kwietnia 2020 r. na zlecenie J. B. została sporządzona opinia techniczna oceny jakości wykonanej stolarki drzwiowej przez Ł. B.. Spisał on ujawnione wady stolarki drzwiowej oraz wykonał dokumentację zdjęciową.

/Dowód: zeznania świadka Ł. B. k. 199-203;/

W dniu 30 kwietnia 2020 r. J. B., działając przez umocowanego do tego pełnomocnika, złożyła M. G. oświadczenie o odstąpieniu od umowy z 17 października 2019 r. w związku z niewykonaniem zobowiązań wynikających z reklamacji z 14 lutego 2020 r. i 31 marca 2020 r., a w rezultacie z nienależytym wykonaniem umowy dostawy i montażu stolarki drzwiowej. Wezwała zarazem do zapłaty podwójnego zadatku, 648 zł dopłaty oraz 1 296 zł tytułem wynagrodzenia biegłego oraz odbioru wadliwej stolarki. Adresat otrzymał oświadczenie w dniu 5 maja 2020 r.

/Dowód: oświadczenie k. 77-79, potwierdzenie nadania k. 80, zwrotne potwierdzenie odbioru k. 81-81 v. , pełnomocnictwo k. 14/

Przedmiot umowy został generalnie wykonany zgodnie ze sztuką stolarską i budowlaną, z materiałów stosowanych w branży. Można go użytkować. Codzienna zwykła eksploatacja może jednak doprowadzić do ich zniszczenia i niemożliwości dalszej eksploatacji. Przedmiot umowy posiada wady typu montażowego: Odpadają listwy opaskowe maskujące wewnętrzne uzupełniające zakończenie wykończenia linii zespołu drzwiowego i ściany pomieszczenia (foto#3), odpadają elementy tworzywowe maskujących w części regulacyjnej zawiasy kryte (foto 5#), brak jest jednolitości powierzchni skrzydeł i listew opaskowych drzwiowych (foto #3), pęknięcia i błędny retusz powłoki lakierowej na wewnętrznej stronie nadproża (foto#2), lokalne wybłyszczenia lakierowe na płaszczyznach skrzydeł i nadproży drzwi, odchylenia wertykalno-horyzontalne skrzydeł i opasek drzwiowych (foto#4), brak blokady klamki w drzwiach sypialni na piętrze, brak równoległości szczeliny wertykalnej skrzydła od strony powierzchni posadzki drewnianej (foto#6). Sposób montażu był błędny, ponieważ pozwany nie zabezpieczył przed wypadaniem połączeń wpustowo-wypustowych. Nadto brak zaślepek tworzywowych zawiasów drzwiowych powinien podlegać wymianie zaślepek na nowe. Stwierdzono również małe wady powłoki lakierowej, które są rozproszone, zaś przyglądając im się z odległości 1,5 m, w świetle rozproszonym pod kątem 30° nie są widoczne. Zaobserwowano wady w postaci niedoróbek lakierniczych na powierzchni wręgów ościeżnicy oraz na powierzchni płaszczyzn skrzydła drzwiowego, które można było usunąć w warunkach produkcyjnych. Nadproże zespołu drzwi łazienki wykazuje błędny retusz powierzchni lakierowej na długości 70 mm, która to wada powstała w wyniku montażu. Wady występują w każdym z ośmiu kompletów skrzydeł i wykończenia stolarki drzwiowej. Funkcja użytkowa nie jest zaburzona. Montaż nie był jednak skończony. Nie sporządzono protokołu odbioru przedmiotu umowy. W stolarce istnieje szereg poprawek do wykonania. Dzieło nie zostało należyście wykonane tj. z wadami określonymi w wymaganiach dla tego rodzaju wyrobów stolarki budowlanej. W opinii zaznaczono, że naprawa jest gospodarczo i ekonomicznie uzasadniona.

/Dowód: opinia biegłego – k. 232-245, uzupełniająca opinia biegłego – 278-302/

Sąd Rejonowy zważył co następuje:

Sąd ustalił stan faktyczny na podstawie dokumentów, zeznań świadków, dowodu z opinii biegłego oraz przesłuchania strony powodowej i pozwanej.

Sąd w pełni dał wiarę dowodom w postaci dokumentów zgromadzonych w toku procesu albowiem były kompletne i jasne, wraz z pozostałymi dowodami obrazowały stan faktyczny sprawy. Ich prawdziwość i rzetelność nie budziła, w ocenie sądu, jakichkolwiek wątpliwości i nie była kwestionowana przez strony. Odnosząc się do opinii rzeczoznawcy zleconej przez powódkę, to Sąd nadał jej walor dokumentu prywatnego, stwierdzającego że osoba, która go podpisała złożyła oświadczenie zawarte w dokumencie (art. 245 k.p.c.).

Ustalając stan faktyczny Sąd oparł się na opinii biegłego sądowego inż. M. S.. Konieczne bowiem było ustalenie poprawności i zgodności montażu stolarki drzwiowej ze specyfikacją ustaloną w umowie oraz aktualnymi zasadami sztuki stolarskiej oraz ustalanie czy wykonanie zamówienia było wadliwe z ustaleniem rodzaju wad. Powyższe wymagało skorzystania z opinii biegłego posiadającego specjalistyczną wiedzę w tym zakresie. Opinia została sporządzona w sposób wyczerpujący była logiczna i spójna, biegły formułował swoje wnioski zarówno na podstawie archiwalnych zdjęć jak i na podstawie bezpośrednich oględzin.

Opinia została zakwestionowana przez stronę powodową. Powódka zarzuciła, że opinia jest wewnętrznie sprzeczna – zdaniem powódki nie jest możliwe jednoczesne stwierdzenie, że przedmiot umowy został wykonany zgodnie ze sztuką stolarską przy jednoczesnym stwierdzeniu nienależytego wykonania dzieła. Zarzuciła, że biegły w sposób wybiórczy opisał wady poszczególnych drzwi, nie formułując uwag co do każdego kompletu, co ma powodować wrażenie, że wady dotyczą jedynie niektórych elementów, a nie całości stolarki. W odpowiedzi na zastrzeżenia strony pozwanej biegły sporządził opinię uzupełniającą, odpowiadając na zastrzeżenia powódki. W opinii uzupełniającej odniósł się szczegółowo do wad zaobserwowanych w każdym komplecie drzwi, wyjaśnił wątpliwości formułowane przez powoda w zastrzeżeniach do opinii.

Odnosząc się do zeznań świadków, Sąd dał im wiarę w takim zakresie, w jakim nie były one wzajemnie sprzeczne i korespondowały z pozostałym materiałem dowodowym. Świadkowie R. K. (1) oraz T. P. opisali okoliczności towarzyszące montażowi stolarki drzwiowej oraz przedstawili relację ze stanu naprawy. Co do zeznań świadka K. B. to sąd dał mu wiarę, co do niezadowolenia ze wykonanego dzieła, za niepotwierdzone Sąd uznał zeznania świadka, co do stwierdzeń wypowiedzianych przez monterów podczas instalacji stolarki drzwiowej. Nadto mając na uwadze fakt bliskiego powiązania świadków ze stronami (K. B. jako męża powódki, zaś R. K. (1) oraz T. P. jako pracowników strony pozwanej) Sąd oparł się głównie na opinii biegłego oraz dokumentach, które znajdowały się w aktach sprawy, uznając je za najbardziej obiektywne.

Odnosząc się do dowodu z przesłuchania stron, to Sąd uznał ich zeznania za wiarygodne, w zakresie, w jakim pokrywały się z pozostałym materiałem dowodowym zgromadzonym w sprawie. Powódka podczas przesłuchania stron manifestowała swoje niezadowolenie ze sposobu oraz jakości zleconych prac, wyrażając opinię o ich nienaprawialności. Pozwany zaś konsekwentnie stał na stanowisku, że ewentualne wady są skutkiem nieprzejezdnej postawy powódki, odstąpienia umowy przez powódkę oraz odmowie ponownej próby naprawy.

Bezspornie pomiędzy stronami - zamawiającą J. B. oraz wykonawcą M. G. - została zawarta umowa z 17 października 2019 r., której przedmiotem było dostarczenie i montaż szt. 8 stolarki drzwiowej. Umowa miała charakter mieszany (umowa nienazwana łącząca w sobie elementy umowy o dzieło i umowy dostawy), treść umowy zaproponował przedsiębiorca, poszczególne postanowienia umowy były indywidualnie negocjowane. J. B. była konsumentem. Strony określiły przedmiot umowy w załączniku oraz wynagrodzenie. Wynagrodzenie obejmowało całość kosztów robót, wydatków niezbędnych do realizacji umowy, stanowiło w istocie ryczałt w kwocie 25 140 zł netto. Odrębnie, również ryczałtowo, strony ustaliły wynagrodzenie za montaż 3 990 zł netto. Za dokonanie realizacji strony uznały zamontowanie stolarki drzwiowej w T. przy ul. (...). Zastrzeżono, że wszystkie zmiany w projekcie, rzutujące na zamianę wykonywanych elementów, wymagać będą aneksu oraz dodatkowego wynagrodzenia. Wykonawca zobowiązany był przy tym dochować należytej staranności, zgodnej z obowiązującymi przepisami, normami technicznymi, standardami etyką zawodową i postanowieniami umowy. Mocą wyraźnego postanowienia umowy, wykonawca ponosił względem zamawiającego odpowiedzialność z tytułu rękojmi za wady fizyczne zgodnie z postanowieniami kodeksu cywilnego. Ponadto wykonawca udzielił gwarancji jakości na okres 2 lat.

Analiza całokształtu przedmiotowej umowy wskazuje, że jej natura była bliska umowie o dzieło. Wykonawca zobowiązany był do wykonania 8 sztuk stolarki wraz z wykończeniem i montażem. J. B. zdecydowała się na stolarkę oferowaną przez M. G., gdyż oferował on produkt wysokiej klasy, unikatowy nowoczesny design. Zależało jej na nowoczesnym wystroju wnętrza domu, komplecie stolarki stanowiącym estetyczną całość. W ramach realizacji umowy występowała faza pomiarowa, projektowa oraz montażowa. Na etapie projektowym, M. G. osobiście wykonał pomiary, zapewnił J. B. o możliwości osiągnięcia celu umowy. Strony, zgodnie z zasadą swobody umów, postanowiły, że wykonawca za realizację umowy ponosi względem zamawiającej odpowiedzialność z tytułu rękojmi za wady fizyczne przy sprzedaży. Na tej też podstawie powódka domagała się zwrotu uiszczanego wynagrodzenia.

Wada fizyczna polega na niezgodności rzeczy sprzedanej z umową. W szczególności rzecz sprzedana jest niezgodna z umową, jeżeli:

- nie ma właściwości, które rzecz tego rodzaju powinna mieć ze względu na cel w umowie oznaczony, albo wynikający z jej przeznaczenia,
- nie ma właściwości, o których istnieniu sprzedawca zapewnił kupującego, w tym przedstawiając próbkę lub wzór,
- nie nadaje się do celu, o którym kupujący poinformował sprzedawcę przy zawarciu umowy, a sprzedawca nie zgłosił zastrzeżenia co do takiego jej przeznaczenia,
- rzecz została kupującemu wydana w stanie niepełnym (art. 556[1] § 1 k.c.).

Rzecz sprzedana także ma wadę fizyczną także w razie nieprawidłowego jej zamontowania i uruchomienia, jeżeli czynności te zostały wykonane przez sprzedawcę lub osobę trzecią, za którą sprzedawca ponosi odpowiedzialność, albo przez kupującego, który postąpił według instrukcji otrzymanej od sprzedawcy (art. 556[1] § 3 k.c.). Jeżeli kupującym jest konsument, a wada fizyczna została stwierdzona przed upływem roku od dnia wydania rzeczy sprzedanej, domniemywa się, że wada lub jej przyczyna istniała w chwili przejścia niebezpieczeństwa na kupującego (art. 556[2] k.c.). Jeżeli rzecz sprzedana ma wadę kupujący może złożyć oświadczenie o obniżeniu ceny albo odstąpieniu od umowy, chyba że sprzedawca niezwłocznie i bez nadmiernych niedogodności dla kupującego wymieni rzecz wadliwą na wolną od wad albo wadę usunie. Ograniczenie to nie ma zastosowania, jeżeli rzecz była już wymieniana lub naprawiana przez sprzedawcę albo sprzedawca nie uczynił zadość obowiązkowi wymiany rzeczy na wolną od wad lub usunięcia wady. Kupujący nie może odstąpić od umowy, jeżeli wada jest nieistotna (art. 560 § 1 i 4 k.c.).

Komplet 8 sztuk stolarki stanowił wizualną całość, dlatego nie było możliwe odstąpienie od umowy w części (art. 565 k.c. a contrario). Powódka akcentowała, że wcześniej w jej domu był zamontowany również jednorodząjowy komplet stolarki drzwiowej z hipermarketu. Była ona funkcjonalna, lecz chciała ją wymienić z uwagi na walory estetyczne zaproponowanego produktu.

Strona może dochodzić roszczeń opartych na reżimie odpowiedzialności z tytułu rękojmi, gwarancji lub odszkodowawczym (kontraktowym albo deliktowym). Odpowiedzialność względem kupującego z tytułu rękojmi nie stanowi jedynej płaszczyzny, na podstawie której kupujący może domagać się określonej rekompensaty w związku z wadą rzeczy. Oprócz rękojmi i gwarancji, w przypadku nienależytego wykonania zobowiązania albo niewykonania zobowiązania, kupujący może powoływać się na uprawnienia lub roszczenia, wynikające z części ogólnej prawa zobowiązań (zbieg norm). W realiach sprawy, powódka, korzystając z pomocy pełnomocnika, dokonała wyboru zgłoszonego roszczenia z rękojmi, wyraźnie wskazując jego podstawę prawną. Zbędne jest zatem omawianie alternatywnych, względem rękojmi, podstaw odpowiedzialności pozwanego.

Odpowiedzialność z tytułu rękojmi jest to odpowiedzialność o charakterze absolutnym w tym sensie, że jest niezależna od winy sprzedawcy czy też osób, którymi się posługuje przy wykonaniu zobowiązania, a nawet niezależna od szkody wynikającej ze świadczenia rzeczy wadliwej. Ponadto chodzi o odpowiedzialność niezależną od wiedzy

sprzedawcy o istnieniu wady. Okolicznością uzasadniającą powstanie odpowiedzialności jest istnienie wady (Wyr. Sądu Apelacyjnego w Warszawie z 27 marca 2013 r. VI ACa 1269/12 , publ.: portal orzeczeń SA w W.).

Wada fizyczna może polegać na braku tych właściwości, o których istnieniu sprzedawca zapewniał kupującego. Nie ma podstaw do uznania, że zaistnienie jej powinno być połączone z dodatkowym wymaganiami zmniejszenia użyteczności rzecz (SN w wyr. V CSK 210/15).

Wybór uprawnień z tytułu rękojmi należy co do zasady do kupującego. Kupujący nie może jednak odstąpić od umowy, jeżeli wada jest nieistotna. Istota sporu sprowadzała się do oceny, czy wykonana i zamontowana stolarka dotknięta jest wadą o charakterze istotnym.

Ocena istotności wady jest rzeczą sądu, nie zaś biegłego. W realiach sprawy, biegły skrupulatnie i rzeczowo dokonał oceny stanu faktycznego opisał stan techniczny stolarki. Wywody biegłego odnośnie istotności odnotowanych wad nie były absolutnie wiążącego charakteru w kontekście art. 560 § 4 k.c. Rzeczony przepis stanowi ograniczenie uprawnień rękojmianych, mający na celu uwzględnienie interesów i uzasadnionych oczekiwań obu stron umowy. Istotność wady należy oceniać w kontekście przysługującego kupującemu alternatywnego uprawnienia do obniżenia ceny. Istnieją bowiem wady, które w pełni może zaspokoić obniżenie ceny. Istotność należy oceniać według chwili, w której kupujący chce skorzystać z prawa odstąpienia, należy również brać pod uwagę sferę decyzyjną kupującego z czasu zawarcia umowy (pobudki). Istnienie wady nie może być tylko pretekstem do odstąpienia. Istotną pomocniczą wskazówką może być zwłaszcza czas korzystania z rzecz przez kupującego, a zatem też biernego akceptowania wady: im dłuższy czas, tym mniej prawdopodobne, że wada była subiektywnie istotna (w świetle jego usprawiedliwionych oczekiwań). Analogicznie, jeśli kupujący niezwłocznie wytknie sprzedawcy wadę, prawdopodobnie była ona subiektywnie istotna. Szereg drobnych wad fizycznych rzecz może uzasadniać ocenę, że rzecz sprzedana ma wadę istotną , choćby żadna z wad – wzięta z osobna – nie miała takiego charakteru (wyr. SN I CKN 330/98). Kryterium istotności nabiera szczególnego znaczenia wówczas, gdy wady są nieusuwalne, rzecz nie może być wymieniona.

Ciężar dowodu co do nieistotności wady obciąża sprzedawcę (art. 6 k.c.). W ocenie Sądu, pozwany nie wykazał, aby montaż drzwi został wykonany prawidłowo. Zarzut, że przyczyną wad jest krzywizna ścian, niedająca się przewidzieć z uwagi na postawę powódki, nie został wykazany. Zatem odstąpienie powódki od umowy było uzasadnione i skuteczne. Fakt, że wykonane przez pozwanego dzieło nie posiada słusznie oczekiwanych przez powódkę właściwości obciąża pozwanego, gdyż jest to bezpośredni efekt niewłaściwego montażu. Powódka oczekiwała bowiem, że drzwi będą się prawidłowo zamykać, a ich wygląd będzie estetyczny. Nawet jeżeli drzwi można użytkować w sensie funkcjonalnym, to ich wygląd (różne szerokości szczelin, nierówności ościeżnicy, luzy w mocowaniu, wady lakieru) sprawia, że nie mogą one spełniać funkcji dekoracyjnej. Powódka natomiast podkreślała, że zawarcie umowy z pozwanym podyktowane było właśnie spodziewanym przez nią efektem wizualnym, który ostatecznie – w wyniku nieprawidłowego montażu – nie został osiągnięty. Ponadto, użytkowanie drzwi obciążanych wadami może doprowadzić do całkowitego ich zniszczenia. Powódka od początku nie akceptowała wad przedmiotu umowy, bezpośrednio po montażu zgłosiła reklamację, a następnie bez zbędnej zwłoki odstąpiła od umowy. Pozwany usprawiedliwiał się, że przyczyna wad tkwiła w tym, że powódka nie zgodziła się na demontaż drzwi na etapie wstępnych pomiarów, po zdjęciu drzwi, na etapie montażu okazało się, że ściany są krzywe. Argumentów tych nie sposób podzielić. Nawet jeśli czysto hipotetycznie przyjąć, że twierdzenia te polegały na prawdzie (co nie zostało jednak wykazane i było sprzeczne z zeznaniami K. B.), to pozwany , jako profesjonalista, biorąc pod uwagę skalę przedsięwzięcia i jego wycenę, powinien wyraźnie uprzedzić konsumenta o konieczności demontażu drzwi do pomiaru , możliwej wadzie pomiaru oraz jej konsekwencjach. Dalej , przedsiębiorca powinien bądź to domagać się od klienta umożliwienia demontażu drzwi, bądź to zaznaczyć brak zgody na demontaż i jego możliwe konsekwencje w umowie na ryzyko konsumenta. Przemawiał za tym szczególnie fakt, że kształt umowy zaproponował konsumentowi przedsiębiorca.

Nie sposób uznać, że stan epidemiczny stanowił siłę wyższą, uniemożliwiającą pozwanemu prawidłową realizację jego zobowiązania. Pozwany nie wykazał tego zarzutu, ani związku przyczynowego pomiędzy stanem epidemicznym , a wadliwością wykonania przedmiotu umowy, prawidłowości postępowania reklamacyjnego . Fakt powszechnie znany – panowanie od I połowy 2020 r. epidemii C. – 19 sam w sobie nie uchylał wypływających z umowy

obowiązków dla obu jej stron. Ustawą z 2 marca 2020r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem zwalczaniem (...) 19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych (D.U. poz. 374, ze zm.) zawierała w tym czasie szereg przepisów, regulujących wpływ epidemii na poszczególne stosunki z zakresu prawa prywatnego (por np. art.15j-15jca, art. 15jd, art. 15je, art. 15l, art. 15r1, art. 15ze, art. 15zga, art. 15zp, art. 15zzzf, art.31f-31fc), jednak żaden z nich nie znajdował zastosowania wobec łączącej strony umowy. Wolą ustawodawcy, stosunki prywatnoprawne (takie, jak w sprawie niniejszej), nie zostały w sposób ekstraordynaryjny zmienione. Pozwany nie przedstawił jakichkolwiek dowodów, że w czasie, gdy obowiązany był wykonać przedmiot umowy wolny od wad, wadliwość wykonania, bądź też nieprawidłowa naprawa była spowodowana stanem epidemicznym.

Ze względu na powyższe, powództwo było zasadne w zakresie, w jakim tyczyło się zwrotu dochodzonego wynagrodzenia tj. co do kwoty 27.799,20 zł.

O odsetkach orzeczono na podstawie art. 481 § 1 i 2 k.c., zgodnie z żądaniem pozwu. Pozwany otrzymał wezwanie do zapłaty w dniu 4 maja 2020 r., zaś roszczenia powódki stały się wymagalne w upływie 14 dni od jego otrzymania tj. od 20 maja 2020 r.

W punkcie II wyroku Sąd oddalił roszczenie powódki dotyczące zwrotu kosztów opinii rzeczoznawcy. Niezadowolenie powódki z usług pozwanego przy jednoczesnym fakcie naprawy stolarki przez pozwanego, stanowiły okoliczność obiektywną, która nie wymagała zlecenia przez powódkę opinii prywatnej. Nawet bez zlecenia wykonania prywatnej opinii, powódka – mając subiektywne, ale uzasadnione okolicznościami sprawy – mogła kierować do pozwanego roszczenia z tytułu rękojmi. Odpowiedzialność pozwanego ograniczać się mogła jedynie do wartości wypłaconego przez powódkę wynagrodzenia.

Powódka wygrała proces w 95,54 %, a zatem uległa w tak nieznacznej części, że Sąd uznał za zasadne zasądzenie od pozwanego na rzecz powódki kosztów procesu w całości. Rozstrzygnięcie o kosztach procesu oparto zatem o art. 98 § 1 i 3 k.p.c. w zw. z art. 99 k.p.c. i art. 100 k.p.c. in fine. Na koszty procesu poniesione przez powódkę złożyły się: opłata od pozwu – 1455 zł (art. 13 ust. 2 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, t.j. Dz. U. z 2021 r. poz. 2257 z późn. zm.), opłata skarbową od pełnomocnictwa – 17, koszty zastępstwa procesowego - 3600 zł (§ 2 pkt 4 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych, t.j. Dz.U. z 2018 r. poz. 265), wynagrodzenie biegłego 3962,76 zł.